

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת וישלח
שנת תשפ"ו

גליון
קל"א

שיעורי חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

• סדר היום

החננו, צריכים לתכנן את כל היום לפי סדר היום של הילדים, שהילדים יוכלו ללכת לישון בזמן ולקום בזמן.

אנשים מחפשים תמיד לעשות עבודות שלא שייכות אליהם; רוצים לעשות חסד או מצוות אחרות, בזמן שהעבודה הנכונה עכשו היא להשפיע את הילדים לישון, שיהיו ננוחים בתלמוד תורה ובבית החנוך. זו היתה הגלות במצרים; פרעה החליף את העבודות, עבודה ששייכת לגברים הוא נתן לנשים, ועבודה השייכת לנשים הוא נתן לגברים. וזה אינו נכון; לא כדאי לעשות שום עבודה אחרת אם זה על חשבון סדר היום של הילדים, שהילדים ישארו בגלל זה ערים עד מאחר.

אני לא לוקח את הילדים שלי אפילו לשמחות של קרובים מאוד; כשאחותי התארסה והיה "תנאים", לקחתי אתי רק את בני הבחור, ואת הילדים הקטנים יותר לא לקחתי, כי הם צריכים לישון מספיק וללכת לתלמוד תורה ולבית החנוך בזמן. מה חסר להביא ילדים קטנים לשמחות, כדי שיוכלו לאכל חתיכת עוגה? הרי רואים איך שהילדים בוכים וצועקים מעיפות, הם ישנים על הכסאות באולם, ולמחרת הם הולכים לאחר לתלמוד תורה!

מחנכים צריכים לתכנן את סדר היום לפי העבודה שיש מחר עם הילדים. אם ביום הבא אין למודים, אפשר להשאיר ערים עד מאחר, לדגמא, בשבת - אפשר ללכת לבאטע, ובמוצאי שבת - אפשר ללכת למלוה מלכה, אבל בשאר הימים שיש למודים למחרת, צריכים ללכת לישון מספיק מקדם כדי שיהיה כוח לילדים.

לתכנן סדר יום לילדים שיהיו רעננים

אם מדברים כבר על לסדר את היום לפי העבודה שיש מחר עם הילדים, אז אני רוצה להוסיף נקדה חשובה ששייכת להורים, ולא רק למלמדים.

הורים צריכים לסדר את היום שלהם לפי מה שטוב לילדים שלהם; אם יש לילדים מחר למודים, צריכים להשפיע את הילדים מקדם, כדי שיהיו למחרת רעננים ויגיעו לתלמוד תורה ולבית החנוך בזמן.

זוג צעיר שעדיין אין להם ילדים לשלח לתלמוד תורה, או זוג מבגר שחתנו כבר את הילדים, הם יכולים לסדר את סדר היום שלהם איך שמתחשק, אבל כשיש להם ילדים שצריכים ללכת לתלמוד תורה או לבית

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲנוּ מְבִיאִים לַפְּנֵיכֶם שְׁעוֹר חֹדֶשׁ שְׁמֹסֵר רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א בְּפֶרֶשֶׁת וַיִּקְהַל ה'תשפ"ו.

השבח להקדוש ברוך הוא שאנו זוכים ללמוד עם ילדי ישראל, אנו לומדים עם הילדים אמונה ויראת שמים.

לישון מספיק ולאכל לשבע

מחנכים יקרים, מאוד מאוד קשה ללמוד עם ילדים, כי אי אפשר לתכנן מראש את מה שביא אתו היום. זה שונה מכל עבודה אחרת; כל עבודה במשרד או בחנות נוסעת במתכנת אוטומטית, דהיינו, בתחלת השנה כבר יודעים באיזו תקופה בשנה יהיה עמס בעבודה, לדגמא לפני החגים וכדומה, ומתי הולך להיות רגוע. אבל מלמדות לא זורמת עם תכנית מסדרת; מלמד לא יודע אף פעם רגע לפני מה יכול לצוץ ברגע הבא, אולי ילד יפריע בפתאום או שיתחיל ריב בין הילדים.

ולכן, מאוד מאוד חשוב שיהיו ננוחים ושיאכלו לפני שנכנסים לכתה, כדי שיהיה הרבה כוח לילדים. כמו שנפסק בהלכה בשלחן ערוך (יורה דעה סימן רמה, סעיף יז) שמלמד צריך לישון מספיק, ומלמד צריך לאכל לשבע.

• שאלות ותשובות

התכניות שמתכננים לעשות ואיפה מתכננים ללכת, רק מותרים אותם: "אם יהיו בזמן על המקום, ויתנהגו כמו שצריה, הולכים אם ירצה השם לתגמל אתכם!" ונותנים סמון או פרטיס למי שנמצא בזמן על המקום, ואחרי סכום מסים של סמונים או פרטיסים יקבלו תגמול.

איך אפשר ליצר משמעת עם אוריה שמחה?

שאלה ד': ראש הישיבה אומר תמיד בשעורים שצריה להיות אוריה שמחה בפתה, ואחר כך אומר ראש הישיבה שחייבת להיות משמעת חזקה בפתה, איך עובדים שני הדברים ביחד?

תשובה: להצליח לעשות בפתה משמעת חזקה ובכל זאת שיהיה שמח - זה מתנה מהקדוש ברוך הוא, לזה אפשר להגיע רק עם סיעתא דשמיא, וצריכים לבקש על זה הרבה מהשם יתברך.

אני רוצה להסביר את זה קצת. משמעת חזקה פרושה, שהילדים ידעו ש'אסור לדבר כשהמלמד מדבר'; זהו דבר שכל מחנך חייב ללמד את הילדים, אי אפשר להגיד: 'לא אכפת לי אם ילדים מדברים כשאני באמצע לדבר, אני לא מקפיד על זה', אין כזה דבר! כי בתורה הקדושה כתוב שבשעה שהמלמד או מורה או הורים מדברים, חייב להיות שקט, הפה חייב להיות סגור; לא משנה אם זה מפריע למלמד כשמדברים, או שזה לא מפריע לו, כך אמורה להיות פתה יהודית.

אבל צריכים לאזן את האוריה בפתה, שלא יוצר מתח חזק מדי בפתה. כי אם האוריה בפתה נהיית מדי מרה וחמוצה, המוח נסגר, והילדים כבר לא יכולים יותר להשתתף עם מה שהמלמד מדבר, זה יכול אולי להראות שהילדים

במוסד, חייבים להיות בפתה בזמן, ולהיות מוכנים לילדים.

איך אפשר לגרם שהילדים יהיו מוכנים על מקומם בזמן?

שאלה ג': איך אפשר לגרם שהילדים יהיו מוכנים על מקומם לפני שהמלמד נכנס לפתה?

תשובה: לפני שרוצים להכנס לפתה, שיפתחו את הדלת וימשיכו לעמד בדלת, ושיסתכלו מסביב מי שיושב כבר על המקום. אם רואים שילד אחד לא יושב על המקום, שירמזו לו עם העינים שיתישב.

אני לא יודע אם כלם יכולים לחקות את זה, ישנם מלמדים שעדיין לא תופסים את הדרך איך מרמזים עם העינים, ולכן הם משתמשים עם הפה ואומרים: "לך למקום שלך", צריכים אבל לזכור שכמה פחות לדבר - יותר טוב, כי כשאומרים כל כך הרבה פעמים: "לך למקום שלך", "לך למקום שלך", המלים יכולות להתפוגג וזה כבר לא יועיל.

גם טוב לשבח את הילדים שישבו על המקומות בזמן, שיגידו בקול: "איזה תענוג לראות את הילד הזה מגיע בזמן", "איזה תענוג לראות את הילד הזה מגיע בזמן".

זכרו, ילדים הם לא שלחנות שמניחים אותם והם לא זזים, ילדים הם ילדים ואי אפשר ללמד אותם ברגע אחד להיות מוכנים על מקומם בזמן, אם רוצים שהילדים יהיו מוכנים על מקומם בזמן - צריכים לדבר על זה עם הילדים עוד פעם ועוד פעם.

אפשר גם לבנות את זה עם מבצע; במשך השנה הרי ממילא מוציאים מדי פעם את הילדים לטיול קטן, ולפעמים לטיול גדול, ולפעמים נותנים גלידה, שישאירו את זה בסוד, שלא יגלו את כל

צריכים לבוא כמה דקות לפני הזמן

מחנכים יקרים, חשוב מאוד לשמר על הזמנים, שיהיו בפתה בזמן. צריכים כבר לבוא כמה דקות לפני הזמן, שנוכל להסתדר קצת; אם מגיעים ברגע האחרון, כבר מתוחים.

- שאלות ותשובות -

היות וקבלתי מכתבים ממחנכים עם שאלות בענייני חנוכה, בעזרת השם אנסה לענות על השאלות.

מה אפשר לעשות כשלא יכולים להרדם?

שאלה א': מלמד שאל אותי, הוא שומע שראש הישיבה אומר שצריכים ללכת לישן מקדם כדי שיהיה כח לילדים, מה הוא יכול לעשות שהוא לא יכול להרדם?

תשובה: שכיבה במטה גם נותנת כח! לא צריכים לחפש להרדם, אם שוכבים במטה שבע שעות, מהשעה אחת עשרה עד השעה שש, אפילו שלא נרדמו - גם מתרעננים; כך ברא הקדוש ברוך הוא את האדם.

הרבה פעמים לא יכולים להרדם רק בגלל זה, כי האדם רוצה להרדם, והוא מנסה את עצמו כל הזמן מתי אני כבר הולך להרדם? אני הרי צריה כח מחר, איך יהיה לי מחר כוח? עוד מעט אני צריה כבר לקום! (עין חיי מוהר"ן, סימן תלא), אבל אם האדם שוכב רגוע במטה, הוא לא מכריח את עצמו להרדם, הוא מתרענן.

על כניסה מאחרת לפתה - אפשר לעשות תשובה?

שאלה ב': איך אפשר לעשות תשובה אם נכנסו לפתה מאחר?

תשובה: אי אפשר לחזר בתשובה על זה! אם אתה עובד

חֲבִיבֵת לְהִיּוֹת בְּכַתֵּה אֲוִירָה
נְעִימָה וְאֲוִירָה שְׂמִיחָה. לְפַעֲמִים
צָרִיכִים לְהִיּוֹת קֶצֶת חֲרִיף אֶל
הַיְלָדִים, אֲבָל סֵתֵם כֶּךָ צָרִיכִים
לְהִיּוֹת רַכִּים; צָרִיכִים לְפָאֵר אֶת
הַיְלָדִים שֶׁכֵּן מְצִיטִים, וְאִם יֵלֵד
שֶׁכֵּחַ וְדָבָר בְּאֻמָּצֵעַ הַשְּׁעוֹר, לֹא
חֲבִיבִים עֲדִין לְהַעֲנִישׁ אוֹתוֹ, אֲפָשֵׁר
לְהַזְכִּיר לוֹ שְׂאִסוֹר עֲכָשׁוּ לְדַבֵּר.

מוֹהֲרָא"ש הָיָה אוֹמֵר לִי מְאֹד
הַרְבֵּה פְּעָמִים: "אִם תִּהְיֶה כָּל כֶּךָ
רְצִינִי, הַבְּחוּרִים יִרְעֵדוּ מִמֶּךָ, וְהֵם
לֹא יוֹכְלוּ לְקַבֵּל כְּלוּם, תִּדְאָג שְׂתִּהְיֶה
בְּיִשִּׁיבָה תָּמִיד אֲוִירָה שְׂמִיחָה",
וְכֶךָ אֲנִי עוֹשֶׂה, אֲנִי מְנַסֶּה עִם כָּל
הַכּוֹחוֹת שְׂתִּהְיֶה אֲוִירָה שְׂמִיחָה
בְּיִשִּׁיבָה.

הַמְּשִׁיב יָבוֹא אִי"ה בְּשַׁבּוּעַ הַבָּא

יִתֵּן לָךְ לְשִׁתּוֹת, תִּגִּיד: 'סִבְרִי מֶרְנָן...
בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן'", [בְּזִמְנֵים הֵהֵם עוֹד
לֹא הִיָּתָה שְׂתִּיָּה אַחֲרֵת, רַק הָיָה יֵין,
וְאֵת זֶה הָיוּ נוֹתְנִים לְשִׁתּוֹת אֲפִלּוּ
לְיֵלָדִים], בְּמִשְׁךְ כָּל הַדֶּרֶךְ הוּא
לְחַץ עָלָיו וְאָמַר לוֹ: "תִּזְכֹּר" "תִּזְכֹּר"
[גַּעֲדֵעֲנִי זְשִׁעַ! גַּעֲדֵעֲנִי זְשִׁעַ!]
כְּשֶׁהֵם הִגִּיעוּ לְרַבִּי נִתָּן הַרְבֵּי
לְיֵלָד אֶת הַכּוֹס, וְהַרְבֵּי אוֹמֵר לוֹ:
"תַּעֲשֶׂה בְּרָכָה", וְהַיְלָד - בְּמִקּוֹם
לְהַגִּיד 'סִבְרִי מֶרְנָן' - הוּא הִתְחִיל
"תִּזְכֹּר!!!"... [גַּעֲדֵעֲנִי זְשִׁעַ!]
רַבֵּנוּ לֹאבָא: "אֵתָה רוֹאֶה, לֹא הוֹעֵלֶת
כְּלוּם, אִם הֵייתָ חוֹזֵר עִם הַבֵּן שְׁלֶךְ
קֶצֶת פְּחוֹת וּבְלִי לְחֵץ, הוּא הָיָה יָכוֹל
לְהַגִּיד אֶת ה'סִבְרִי מֶרְנָן', רַק מִלְּחֹזֵר
עַל זֶה כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה פְּעָמִים 'זָכַר, זָכַר,
זָכַר', נַעֲלֶתָ אֶת הַמִּנְחָ שְׁלוֹ שֶׁהוּא כָּבֵד
לֹא זֹכֵר כְּלוּם, רַק אֶת הַמִּלָּה 'זָכַר'."

מְשִׁתְּפִים, כִּי מְסַתְּכִלִים עַל
הַמְּלָמֵד וְהֵם לֹא זִזִּים מִהַמְּקוֹם,
אֲבָל בְּאֻמָּת הֵם לֹא נִמְצָאִים כָּאֵן.

אִם מְשִׁנָּנִים עִם הַיְלָדִים שְׂאֵחָד
וְעוֹד אֶחָד הֵם שְׂתִים, וּמְטִילִים פֶּחָד
עַל הַיְלָד: "אֵתָה חֲבִיב לְזָכֹר שְׂאֵחָד
וְעוֹד אֶחָד הֵם שְׂתִים!" כְּשִׁיִּשְׁאֲלוּ
אוֹתוֹ: "כִּמָּה זֶה אֶחָד וְעוֹד אֶחָד?"
הַיְלָד לֹא יָדַע מַה לַּעֲנוֹת, כִּי הַמִּנְחָ
שְׁלוֹ נִהְיָה תְּקוּעָה.

אִם צוֹעֲקִים כָּל הַזְּמַן עַל הַיְלָדִים:
"אִסוֹר לְדַבֵּר כְּשֶׁמְלָמֵד מְדַבֵּר",
"אִסוֹר לְדַבֵּר כְּשֶׁמְלָמֵד מְדַבֵּר", אִז
הַיְלָדִים לֹא יִזְכְּרוּ כְּלוּם, וְיִזְכְּרוּ רַק
אֶת הַכִּמָּה מִלִּים הָאֵלּוּ: "אִסוֹר לְדַבֵּר
כְּשֶׁמְלָמֵד מְדַבֵּר"... כִּמוֹ שֶׁרַבִּי נִתָּן
הַקִּדּוּשׁ מִבֵּיא סְפוֹר (חֲז"י מוֹהֲרָא"ו, סִימָן
תל"ב), פְּעַם הִגִּיעַ יְהוּדִי אֶל רַבֵּנוּ, וְכָל
הַדֶּרֶךְ הוּא חוֹזֵר עִם בְּנוֹ "אִם רַבֵּנוּ

מִכְתָּבִים בְּעִנְיֵי חִינוּךְ

מאת ראש הישיבה שליט"א

עוֹד פְּעַם; זֶה אִם הַיְלָד מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ
שְׂתִּלְמַד אֹתוֹ, וְאִם הַיְלָד לֹא מְבַקֵּשׁ
- אֵל תִּצְיִק לוֹ שְׂיָבִין, אֲלֹא תֵּן לוֹ
לְשִׁבֶּת בְּכַתֵּה. כְּפִי הַהֲלָכָה (שְׁלַחַן עֲרוּךְ
יִוֵּרָה דְּעָה סִימָן רמ"ה, סְעִיף ט): "אֲפִלּוּ תִינּוֹק
שְׂאִינוּ מִבֵּין לְקִרּוֹת, לֹא יִסְלְקוּהוּ
מִשֵּׁם, אֲלֹא יֵשֵׁב עִם הָאֲחֵרִים, אוֹלִי
יָבִין".

תֵּן לְכָל הַיְלָדִים מִילִים טוֹבוֹת,
תִּגִּיד לְכָל אֶחָד בְּשִׁקּוּט: "אֵתָה
הַתְּלָמִיד הַכִּי טוֹב שְׁלִי", וְאִם
הַיְלָדִים יִשְׁאֲלוּ אוֹתָךְ: "הַמְּלָמֵד
אוֹמֵר אֶת זֶה לְעוֹד יְלָדִים..." תִּגִּיד
לָהֶם: "נָכוֹן, יֵשׁ לִי רַק תְּלָמִידִים
הַכִּי טוֹבִים", וְלִיְלָדִים שְׂאִין לָהֶם
הַבְּנָה חֲזָקָה, אוֹתָם תִּקְרַב עוֹד יוֹתֵר
וְתִבְנֶה אוֹתָם, זֶה יִתֵּן לָהֶם כֹּחַ לְכָל
הַחַיִּים שְׁלֵהֶם, שְׂיוֹכְלוּ לְהַאֲבִק עִם
הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים וְהַמְּרִים.

הוּא מִמֶּשׁ בְּכָה מִשְׂמִיחָה וְהַתְּרַגְּשׁוֹת,
שְׂתִּלְמַד כָּתֵב עָלָיו כּוֹז מִחֻמָּאָה יָפָה,
הוּא לֹא יוֹכֵל לְהִרְגֵעַ מִזֶּה.

יִישַׁר בֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פֶּרֶשֶׁת
בְּמִדְבָּר, כ"ח אֲזִיר, מ"ג לְעֹמֶר, שְׁנַת
ה'תשפ"ד

לְכָבוֹד ... גִּירוֹ יָאִיר

קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשַׁרִּיךְ שְׂאֵתָה שׁוֹמֵר עַל רִגְשׁוֹת
הַיְלָדִים, אֵתָה נוֹתֵן לָהֶם מִילִים
טוֹבוֹת, אֵתָה בּוֹנֶה אֶת הַנֶּפֶשׁ
שְׁלֵהֶם; זֶה אֲצֵל הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
כָּל כֶּךָ יָקָר וְכָל כֶּךָ גְּבוּרָה.

תִּתְאַזֵּר בְּסִבְלָנוֹת לְיֵלָדִים, וְאִם
יֵלֵד לֹא מִבֵּין - אֵל תִּבְנֶה אוֹתוֹ, וְאִם
הוּא רוֹצֵה לְהִבִּין - תְּלָמֵד אוֹתוֹ, וְאִם
הוּא שׁוֹאֵל עוֹד פְּעַם - תֹּאמַר לוֹ

מַה עוֹשִׂים עִם יֵלֵד שְׂלֹא מִבֵּין אֶת הַלְמוּדִים?

שְׂאֵלָה:

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיִּשִּׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי מְלָמֵד, יֵשׁ לִי יֵלֵד בְּכַתֵּה שְׁלִי
שְׂמִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְלַמּוֹד וּלְהִבִּין, אֲבָל
מִסְבֵּן לֹא הוֹלֵךְ לוֹ, מַה אֲנִי יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת
עִם יֵלֵד כִּזֶּה? כִּמָּה שְׂאִין מְנַסֶּה לְהַסְבִּיר
לוֹ, הוּא בְּכָלֵל לֹא מִבֵּין מַה אֲנִי רוֹצֶה
מִמֶּנּוּ, אֲנִי אוֹמֵר לוֹ פְּעַם וְעוֹד פְּעַם, וְעַד
שְׂסוּף סוּף הוּא מִבֵּין מִשְׁהוּ, הוּא כָּבֵד
שֶׁכֵּחַ אֶת הַדְּבָרִים הַקּוֹדְמִים.

עוֹד מִשְׁהוּ, אֲנִי עוֹשֶׂה מִבְּחִנִּים בְּכַתֵּה,
וְהַיְלָדִים מְאֹד נִהְנִים מִזֶּה, וְעִם יֵלֵד שִׁישׁ
לוֹ הַבְּנָה קִשָּׁה אֲנִי לוֹמֵד אֶת הַשְּׂאֵלָה
וְאֵת הַתְּשׁוּבָה, וְהוּא כּוֹתֵב אֶת זֶה. אֲנִי
מִקְפִּיד בְּשְׂאִין בּוֹדֵק אֶת הַמִּבְחָנִים
שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִסְתַּכֵּל וְלֹא יָבוֹא לְשִׁלְחוֹן
שְׁלִי, רַק לְיֵלֵד שְׂתִּמְכָּחן שְׁלוֹ מִתֵּר
לְרֹאוֹת, בְּשַׁבּוּעַ שְׁעֵבֵר כְּתִבְתִּי מִחֻמָּאָה
עַל מִבְּחָן שֶׁל יֵלֵד כִּזֶּה, "אֵתָה שׁוּה
מִלְּיוֹנִים!!!" וְהִיּוֹת שְׂתִּיָּלֵד דִּי מִתְּקַשָּׁה

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת בהעלותך שנת תשפ"ד)

איך מוציאים פחד ממעלית מילד?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א, פעם אחת נשארתי תקוע במעלית עם בתי בת החמש, ומאז נשאר בה פחד ממעלית והיא לא רוצה להכנס למעלית, איך אפשר להוציא ממנה את הפחד?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ח אייר, מ"ג לעומר, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד יקירי ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הדרך הכי קלה להוציא פחדים היא על ידי שמדברים הרבה על אמונה, מילים פשוטות; תדבר עם הילדים שלך: "השם נמצא כאן, הוא הכל, הוא עושה הכל, הוא פועל הכל, לא יכול לקרות שום דבר לאדם אלא אם אומרים כך בשמים, אי אפשר לקבל מכה באצבע אלא אם הכריזו כך בשמים", כפי שחכמינו הקדושים אומרים (חז"ל ז.ל.): "אין

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת במדבר, כ"ח אייר, מ"ג לעומר, שנת ה'תשפ"ד

יקירי ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אצלנו לא עושים עסק מיום הולדת, רק כשמתבגרים, כבר מבינים - מנצלים את היום ליום של תשובה, מתבוננים 'היכן אני בעולם? מה אני עושה ומה אני יכול לעשות יותר טוב?' זה אצלנו יום הולדת.

ביום ההולדת של הילדים נוהגים שההורים מאחלים לילד שיהיה שמח וירא שמים, ועוזרים לילד לחשב על איזו קבלה טובה שיקבל על עצמו.

חשוב לדעת שהתשובה היא רק אם שניהם, הן הבעל והן האשה - רוצים לשמוע מה כתוב כאן, אבל אם האשה רוצה לעשות סעודה והיא מצפה למתנה, אצלה זה ממש חלק מהחיים וכו' - אזי אפשר לעשות בפית בפרטיות סעודה ולתת מתנה.

העקר שיהיה שלום ואהבה.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת בהעלותך שנת תשפ"ד)

תשפ"ד

אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; זה מסלק את כל הפחדים, חיים ברוגע ובטחון.

הורים חכמים לא מחכים למשבר ואחרי המשבר מתחילים לדבר על אמונה, אלא מתי שרק אפשר - מדברים עם הילדים על אמונה, כשיש שיחה משלבים בחכמה - אמונה; שהשם הוא הכל, רק הוא עושה הכל, הוא פועל הכל, הוא בכל מקום; וכו', כשקורה משהו - כבר מוכנים.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת שנת בהעלותך תשפ"ד)

תשפ"ד

מהי הגישה הנכונה ליום הולדת של ילד?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א, מהי הגישה הנכונה ליום הולדת של ילד? אצל ההורים שלי בכלל לא ידעו על דבר בזה, לא עשו שום עסק מיום הולדת, אבל במשפחה של אשתי זה בדיוק הפוך, עשו דברים מאוד גדולים ורציניים ביום הולדת.

אנחנו שואלים את עצמנו בכל פעם מחדש, במיוחד בשהילדים כבר מתחילים לגדול, מהי באמת הדרך הנכונה בזה, האם צריכים לעשות עסק מיום הולדת או לא?

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (נשים)
שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / 845-351-9060 / אנגליה 03303502363
קנדה 438-320-9090

...

קול ברסלב
שיעורים; חזון יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד
079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / 845-351-0910 / אנגליה 03303502361
קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370

מייל חזון יומי chizikyomi@gmail.com